

[Guldberg.]

regerings periode. Der var naturligvis delte meninger i mange partier, også i det, jeg selv repræsenterer, men dispositionerne blev dog manifesteret gennem en række flertal ved en række afstemninger her. Nå, man har jo lov til at ændre standpunkt, og det er nemmere at gøre det, så længe man ikke er helt sikker på, om man bliver bundet til at følge alle konsekvenser op. Jeg mener ikke, det er et standpunkt, der kan holde. Jeg tror, at hvis der var flertal herfor i tinget og man vedtog det standpunkt i dag, så ville det komme til at skabe nogle alvorlige problemer for dem, der skulle tage ansvaret for at praktisere dette, men det skal jeg heller ikke bore videre i, for det har jeg allerede haft lejlighed til at sige noget om.

Det må være min konklusion af den debat, der har været, at folketinget igennem flere forskellige beslutninger og gennem lange drøftelser og et stort arbejde, i hvert tilfælde oprindelig med meget bred baggrund i tinget, har besluttet sig til, at man ikke ville tolerere en fortsat udbygning af Kastrup lufthavn, at den skulle flyttes, og når den skulle flyttes, måtte den flyttes til Saltholm. Folketinget har ikke taget stilling til, om man skulle gøre det lidt hurtigere eller lidt langsommere eller så hurtigt som muligt, eller hvad man kunne sige om det, men så meget har folketinget taget stilling til hidtil. Hvis man har den opfattelse, og det har vi i venstre, at man ikke har råd til at lave alting på én gang, så må det erkendes, at kombinationen af at fastslå, at man ikke kan fortsætte udbygningen af Kastrup lufthavn, og at fastslå, at man ville flytte den til Saltholm, når det nu kan lade sig gøre af økonomiske grunde, indebærer, at man også her forpligter sig med hensyn til prioriteringen af Storebæltsforbindelsen. Ganske på samme måde, som hvis man siger: Storebæltsforbindelsen skal laves først, så forpligter man sig i virkeligheden med hensyn til løsningen af lufthavnsproblemerne. Hvis man tager dette op og forpligter sig til at løse lufthavnsproblemerne, så må man, hvis man skal være konsekvent og stå ved sit standpunkt og ikke bare anbefale, at man stemmer for den behagelige halvdel af ens standpunkt, tage den ubehagelige halvdel med, og det må efter min opfattelse være, at skal dette være alvor, og er det det,

folketinget har ment med de vedtagelser, folketinget har truffet, så må dette indebære, at man ikke kan give tilsagn om at påbegynde en fast forbindelse over Store-Bælt, før man er kommet i gang med at få løst lufthavnsproblemet. Man behøver ikke at formulere det så stramt — det er jeg enig med ministeren i, men skal i øvrigt vende tilbage til samtidighedsbetragtningen — at man overhovedet ikke kan foretage sig noget med det ene projekt, før man er færdig med det andet. Det er mere et økonomisk spørgsmål og et spørgsmål om økonomisk politik og ressourcer, og det har vi jo holdt ude af denne debat næsten alle sammen, fordi vi sådan set er enige om, at det, vi mangler, og det, der var problemet, er: kan man få en prioriteringsafgørelse, så man kan stille en fornuftig plan op? Så kan regeringen komme med noget, der også hviler på økonomiske overvejelser, men med det grundlag, der har manglet hidtil.

Med disse ord vil jeg gerne bidrage til, at de forskellige synspunkter nu kommer frem, og jeg vil da gerne på hr. Arne Larsens og egne vegne fremsætte et forslag om motiveret dagsorden med følgende indhold:

„Idet folketinget bekræfter sine tidligere vedtagelser om at ophøre med den fortsatte udbygning af Kastrup lufthavn og så hurtigt som muligt iværksætte overflytning af lufttrafikken til Saltholm, opfordrer folketinget ministeren til at fremsætte forslag til anlægslov herom ved begyndelsen af næste samling under den forudsætning, at denne opgave må påbegyndes før påbegyndelsen af en fast forbindelse over Store-Bælt.

Tinget går hermed over til næste punkt på dagsordenen.“

Jeg har i og for sig allerede motiveret det og vil som en slutbemærkning i mit indlæg her nøjes med at sige, at det er min opfattelse, at det er nødvendigt at drage denne dagsorden ind i drøftelsen — og derfor stiller jeg den altså — fordi vi har liggende en lovgivning og en række vedtagelser, som forudsætter, at man skal gå i gang, at man skal lade være med at bygge lufthavnen ud, og vi møder altså uundgåeligt, hvad enten vi bedst kan lide det ene eller det andet, konsekvenserne af dette, idet man enten må gå i gang med at få klaret lufthavnsproblemet ved at flytte eller også må møde i fol-